

PARDUBICKÉ JEPTIŠKY ČERNOBÍLÉ ROZHODNĚ NEJSOU!

Pokud by si někdo myslel, že herci a herečky domácího souboru mají během GRAND Festivalu smíchu volno, tak se pěkně mylí. Nejen, že bojují v hlavní soutěži o titul Komédie roku 2013, ale rovněž se hned s několika kusy účastní doprovodného programu. Například ve čtvrtek 30. ledna Malou scénu ovládl **JEPTIŠKY**. Dá se říct, že se jedná o čerstvou novinku v repertoáru pardubického divadla, premiéra proběhla na konci minulého roku. Nízký počet repríz však rozhodně neubírá na sebranosti pěti hereček, které si v režii hostujícího Lumíra Olšovského okamžitě získávají celý sál.

Muzikálové komedii amerického autora Dana Goggina nechybí opravdu nic. Potěší vás zpěv, tanec, step, anekdoty... a také originální zápletky. V představení se seznamujeme s přeživším zbytkem řeholic z Hobokenu, které se pod taktovkou matky představené rozhodly uspořádat benefiční představení, aby za získané peníze

mohly řádně pohřbit zesnulé sestry, které se na onen svět dostaly po útoku otráveným jídlem. V jednotlivých číslech se prezentují životní osudy i přání božích služebnic. Samozřejmě nic není úplně jednoduché a bez komplikací, jeptišky se musejí poprat s celou řadou překážek. Herecké výkony pak vynikají na originálně řešené scéně Ondřeje Zichy – hlavní hrdinky svou beneficí totiž nepořádají na žádném honosném a reprezentativním místě, nýbrž v autoopravně.

Chcete-li tedy zhlédnout netradiční pohled na život obyvatelky kláštera a především se skvěle pobavit, určitě si některou z repríz Jeptišek nenechte ujít.

EvD

PŘIPRAVIL Radek Smetana, VÝCHODOČESKÉ DIVADLO PARDUBICE

Generální partner festivalu

SKUPINA ČEZ

Sponzor cen festivalu

Hlavní mediální partner festivalu

Mediální partneři festivalu

Vše o festivalu, informace o programu, zajímavosti z průběhu festivalu, rozhovory s herci a režiséry i perličky a „drby“ ze zákulisí nabízí ve vysílání Český rozhlas Pardubice v průběhu festivalu každý den v 11:15 hod.

Sponzoři festivalu

Sponzoři Kulíčky smíchu

Ubytování zajišťuje

GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou Statutárního města Pardubice, primátorky města Pardubice MUDr. Štěpánky Fraňkové a ministra kultury ČR. Za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Pardubického kraje. Pardubický kraj podporuje GRAND Festival smíchu, který byl zařazen do dokumentu Tvář Pardubického kraje jako významná událost.

SOBOTA 1. 2. 2014

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

6.

FESTIVALOVÉ NOVIN(K)Y

Dnes soutěží...

KLICPEROVO DIVADLO HRADEC KRÁLOVÉ

Královéhradecké divadlo bylo otevřeno v roce 1885, profesionální soubor v něm zahájil činnost v roce 1949. Největších úspěchů dosáhl až po převratu v roce 1989. Od této doby se celý areál Klicperova divadla na starém městě proměnil k nepoznání, jeho deset historických domů včetně hlavní divadelní budovy prošlo zásadní rekonstrukcí, která s narůstající uměleckou úrovní způsobila, že se Klicperovo divadlo, od roku 2007 obecně prospěšná společnost, stalo přirozeným kulturním centrem Hradce Králové.

Bylo také čtyřikrát jmenováno Divadlem roku České republiky, a to na základě prestižní ankety Nadace Alfréda Radoka. Klicperovo divadlo je každoročně hlavním pořadatelem festivalů Divadlo evropských regionů a Čekání na Václava. Ve městě působí na čtyřech scénách – hlavní (400 míst), Studio Beseda (130 míst), komorní scéna v podkroví (50 míst) a letní scéna (300 míst).

Klicperovo divadlo často jezdí za svými diváky nejenom v Královéhradeckém kraji, ale po celé České republice a také reprezentuje své město a českou divadelní kulturu v zahraničí. V Klicperově divadle najdete také 20 let existující Galerii U Klicperů, která pro každou divadelní sezonu připravuje sérii výstav malířů, grafiků i sochařů. Ve foyer hlavní scény nemůžete minout Boutique – divadelní prodejnu, kde na vás čekají divadelní periodika, zajímavé knihy o divadle a jeho tvůrcích, zakoupit si můžete programy ke všem aktuálně uváděným inscenacím. Objevte zde také další zajímavé dárkové předměty. V areálu hlavní scény najdete rovněž Divadelní klub a restauraci Satchmo s inspirativním prostředím.

„V životě mě baví jeho paradoxy.“

Jedním z návštěvníků a soutěžících letošního GRAND Festivalu smíchu je již tradiční Klicperovo divadlo z Hradce Králové. Tento rok se pokusí loňský mnohonásobný úspěch obhájit s inscenací **Soudce v nesnázích**. Roli Charlotty v ní ztvárňuje **PAVLÍNA ŠTORKOVÁ**, která se GRAND Festivalu smíchu účastní již poněkolkáté a prozradila nám o sobě pár slov.

Jste častým účastníkem našeho festivalu. Každý rok váš soubor dokáže něčím překvapit. Letos snad poprvé, pokud se nemýlím, spadá vaše inscenace do kruhu konverzační a situační komiky. Její autor bývá přirovnáván k Wildeovi a Feydeauovi. Jaký máte k tomuto druhu komedií a vůbec k celému žánru vztah na poli tvůrčím i diváckém?

Jistě je to jeden z nejtěžších žánrů. Když se na něco takového dívám, nesmí tomu chybět lehkost a přesnost a musí mě to vtáhnout. Herci mě musí překvapovat a bavit svou brilantností. Když to hraju, což je v případě „Soudce“ a v něm tety Charlotty, platí to samé. Lehkost a přesnost, brilantně zahráno... Chci pobavit diváka, nenechat jej moc přemýšlet, protože opravdu není nad čím! Měla bych jej strhnout do víru problému, který jako Charlotta řeším, a přitom jej zbytečně nezatížit. Jestli se to povedlo, to si budete moci ověřit.

Co vás v životě zpravidla pobaví?

Jeho paradoxy.

Jste vynikající herečka, která též výborně zpívá a ani hra na mnohé hudební nástroje vám není cizí. Splnil se vám sen jít touto uměleckou cestou, nebo jste měla jako malá jiné ambice?

Neměla jsem vůbec umělecké ambice. V žádném směru. Celkem dobře jsem se učila a v ničem jsem nijak zvlášť nevynikala. Jen jsem velice silně vnímavá. Myslím, že to mám po mamince. Tedy se mi neplní žádný sen z dětství. Herectví ke mně přišlo a já to díky Bohu pochopila, zatoužila

a přijala. :) Hudební nadání jsem zdědila po rodičích. K tomu něco „nuceného“ drilu a už to v sobě máte... :-)

Na DAMU vás vedl Miroslav Krobot. Jak vzpomínáte na tohoto svérázného, avšak též vysoce umělecky zdatného člověka?

Jen v nejlepším. Pan Krobot mě naučil hledat na jevišti v sobě sebe a tak se spojit s postavou. Nezapomenout při tom na diváka a hlavně partnery, kteří se mnou hrají! Byl to pro mě ten nejlepší pedagog. Je to člověk vysokých kvalit.

Prozrad'te, jak se udržujete ve formě? Divadlo je činnost časově náročná, máte čas třeba i na sport či nějaké jiné koníčky?

To mám. Jsou to totiž doplňky k mé práci. Ráda jsem venku. Procházím se, nebo si jdu zaběhat. Běhání mám hodně ráda. Vlastně jsem zjistila, že je to takový rodinný rys. Všechny moje sestry rády běhají, bratr posiluje. :) Jinak se denně 10-15 minut protahuju a prodávám záda. To mi dělá moc dobře. Před představením mi to též pomáhá se soustředit. Když to jde, hlavu si vyčistím buď u počítačové hry — vařím sushi pro netrpělivé virtuální postavičky... :-), a nebo zkouším číst a koukat na filmy, ale to mi teď moc nejde. Asi je těch příběhů v práci dost.

Diváci vás nemohli neocenit v roli Richarda III., jímž dokážete rozesmát a v určitých chvílích způsobit i mrazení, což je dokonalá kombinace. Bylo náročné ovládnout tuto Shakespearovu nehodnou a hlavně mužskou postavu?

Asi ano. Nevím. Přiznám se, že nad tím při tvorbě nepřemýšlím. Nadchnu se úkolem, který mi byl přidělen. Snažím se vždy pracovat co nejlépe a zadání co nejlépe naplnit. Výzvy a vkládaná důvěra mi dělají velikou radost, naplňují mě. U Richarda tomu nebylo jinak. Ta radost i nadšení byly obrovské! A s tím jsem do zkoušené šla. :) Je že Richard muž, jsme se s Davidem Drábkem rozhodli nijak neřešit. Tvořili jsme Richarda, kterého hraje Pavlína Štorková. Hotovo.

David Drábek, umělecký šéf Klicperova divadla a zároveň režisér Richarda III. a Figarovy svatby,

jež v loňském roce zasluženě získala většinu ocenění GRAND Festivalu smíchu, má dva tábory diváků, velké příznivce a naopak odpůrce. Jaký je váš vztah k jeho výrazně osobité tvorbě, které jste často součástí?

Pozitivní. Moc. Padli jsme si umělecky do oka a jsem ráda, že nám bylo dáno se potkat. Naučila jsem se Davidovi jako režisérovi důvěřovat. Nejen díky vzájemné spolupráci, ale i sledováním inscenací, ve kterých jsem nehrála. Sleduji jeho práci a on mou a umíme si i vzájemně říct, když se nám nelíbí něco, co ten druhý vytvořil. David na mě dokonce pozná, když se mi něco nelíbí. Takže i když je to těžké, protože hodnotit negativně poctivou práci druhého není jen tak, nemusíme se před sebou přetvařovat. Rozumíme si a víme.

Pavlíno, děkuji za rozhovor a přeji vám mnoho úspěchů divadelních, ale i těch životních! Zlomte vaz!

HaR

Na pardubické angažmá vzpomínám rád, říká František Švihlík

Patronem středeční soutěžní komedie **Všemocný pan Krott** se **FRANTIŠEK ŠVIHLÍK** stal sice velmi nečekaně, přesto přijel a podpořil brněnský herecký soubor. Po představení jsme ho na chvíli vyrušili z družení s místními herci i kolegy z Brna a položili mu pár otázek...

Inscenace Městského divadla Brno byla zcela jistě výjimečným bodem GRAND Festivalu smíchu, tak se vás chceme zeptat, jak se vám dnešní představení líbilo?

Já jsem se pobavil a představení se mi velice líbilo. Samozřejmě, že je poněkud divácky problematické, ale byl jsem velmi mile překvapen, že jej diváci přijali. Zvláště pak v druhé polovině, kdy divák pochopil, o co inscenátorům jde.

Také jsme měli trochu obavu, zda diváci toto představení přijmou...

Víte, my jsme teď o tom chvíli mluvili s kolegy. Vývoj divadla i diváků jde čím dál tím výš. Když si vzpomenu na představení, která jsem tady během mého angažmá v Pardubicích před třiceti lety hrál, tak s námi samozřejmě diváci také spolupracovali a vnímali nás, ale bylo to úplně jiné, protože byla úplně jiná doba. Ale tím samozřejmě nechci říct, že se tehdy hrály lehčí hry, to určitě ne. I tehdy se hrály inscenace velmi náročné a krásné jako například Hrabalův Generální zázrak. I přesto jsem velmi mile překvapen, že se divadlo vyvíjí a diváci s ním, a myslím si, že je to jenom dobře.

Hrál jste v mnoha oblastních scénách. Na kterou nejraději vzpomínáte?

Samozřejmě by se teď slušelo říci, že na pardubické divadlo. I když sám musím přiznat, že pardubické angažmá bylo pro mě to nejvydařenější, protože v té době tu kromě dobré herecké party byli také režiséři Ivan Balad'a nebo Jaroslav Vostrý, takže i na toto angažmá rád vzpomínám. Samozřejmě, že nejvíc člověk vzpomíná na své první angažmá, což bylo v mém případě v Šumperku, kde jsem zažil krásné dva roky. Ale pochopitelně v každém divadle bylo něco hezkého i něco špatného, na co si člověk vždy vzpomene.

Jaký byl po třiceti letech návrat na scénu Východočeského divadla v inscenaci Dvanáct rozhněvaných mužů? Přišlo vám, že se tu toho hodně změnilo?

No, ani ne, protože většina kolegů, se kterými jsem na jevišti v inscenaci Dvanáct rozhněvaných mužů, je tu v angažmá již od té doby, co jsem tu byl i já, a velmi dobře se známe. Takže mě tedy ani nemělo moc co překvapit. Ale spolupráce byla opravdu moc hezká. Myslím si, že to je vidět i na té inscenaci, i když je to pochopitelně zásluha i pana režiséra Kracika, kterého znám již z naší spolupráce z pražského angažmá. Jinak jsem moc rád, že jsem se mohl do Pardubic opět vrátit a podívat.

HaR — KrP

Fotografie ze včerejšího programu i zákulisí festivalu naleznete ve foyer nebo na webu festivalu www.festivalsmichu.cz, na který se dostanete i z internetových stránek divadla kliknutím na festivalový banner či na logo festivalu vpravo pod kalendářem.